

Talan väckt den 24 april 2014 – Luxemburg mot kommissionen

(Mål T-258/14)

(2014/C 223/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: L. Delvaux biträdd av advokaterna P.-E. Partsch, A. Steichen och D. Waelbroeck samt D. Slater, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning och att den är välgrundad,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 24 mars 2014 genom vilket Luxemburg ålades att komma in med uppgifter om tillämpningen av systemet med förhandsbesked i skatteärenden, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2014) 1986 genom vilket kommissionen, med stöd av artikel 10.3 i förordning nr 659/1999⁽¹⁾, ålade sökanden att komma in med en fullständig förteckning över förhandsbesked som lämnats under perioden 2010–2012 till luxemburgska företag som är en del av en koncern eller en rättslig struktur där ett eller flera företag som har sitt säte utanför Storhertigdömet Luxemburg ingår.

Till stöd för sin talan har sökanden anfört fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 10 i förordning nr 659/1999 och rätten till försvar. Kommissionen förfogade inte över det minimum av uppgifter som krävs för att motivera en begäran om sådana upplysningar som anges i föreläggandet, trots att dess utredningsbefogenheter förutsätter att den dessförinnan innehar tillräckliga faktiska och objektiva uppgifter för att det ska anses finnas en skäligen misstanke om att det föreligger en överträdelse. Kommissionen har således framställt en ”begäran om upplysningar i undersökande syfte”, vilket inte är förenligt med rätten till försvar.
2. Den andra grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen genom att i) det saknas samband mellan de uppgifter som kommissionen redan förfogar över och arten och räckvidden av de uppgifter som den begär att sökanden ska komma in med och ii) föreläggandet att komma in med uppgifter överskrider gränserna för vad som är lämpligt och nödvändigt för att uppnå de mål som kommissionen eftersträvar.
3. Den tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten. Kommissionen har inte angett någon motivering för det angripna föreläggandet och den har inte heller klart angett de antaganden som den avser att undersöka.
4. Den fjärde grunden: Åsidosättande av artiklarna 4 FEU och 5 FEU samt av medlemsstaternas behörighet när det gäller direkta skatter.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [108 FEUF] (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 24 april 2014 – Luxemburg mot kommissionen

(Mål T-259/14)

(2014/C 223/25)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: L. Delvaux, biträdd av advokaterna P.-E. Partsch, A. Steichen och D. Waelbroeck samt D. Slater, solicitor)